

Nr 71

Kungl. Maj:ts proposition angående godkännande av konvention om förhindrande av havsföroreningar genom dumpning från fartyg och luftfartyg; given Stockholms slott den 17 mars 1972.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden, föreslå riksdagen att bifalla det förslag om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

INGEMUND BENGTTSSON

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att Sverige skall ansluta sig till en konvention om förhindrande av havsföroreningar genom dumpning från fartyg och luftfartyg. Konventionen omfattar Nordsjön och Nordostatlanten inbegripet kuststaternas territorialhav. Enligt konventionen förbjuds dumpning av vissa, särskilt angivna miljöfarliga ämnen medan dumpning av andra ämnen och material får ske endast efter tillstånd av nationell myndighet. Konventionens tillämpning på svenska fartyg och luftfartyg regleras genom lagen (1971: 1154) om förbud mot dumpning av avfall i vatten, m. m.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 17 mars 1972.

Närvarande: ministern för utrikes ärendena WICKMAN, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, HOLMQVIST, ASPLING, NILSSON, LUNDKVIST, GEIJER, BENGTTSSON, LÖFBERG, CARLSSON, FELDT.

Chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Bengtsson, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *godkännande av konvention om förhindrande av havsföreningar genom dumpning från fartyg och luftfartyg* och anför.

Inledning

Vid sammanträde i Oslo hösten 1970 enades de nordiska utrikesministrarna om betydelsen av att få internationella regler som — i avsikt att bevara havets tillgångar — hindrade förening genom utsläpp eller nedsänkning av giftiga, radioaktiva eller andra skadliga ämnen i havet. Frågan om åtgärder mot havsföreningarna behandlades därefter vid två möten på tjänstemannanivå i Oslo den 12 januari och den 10 mars 1971. Vid det senare mötet nåddes i princip enighet om att vart och ett av de nordiska länderna genom intern lagstiftning snarast möjligt och senast fr. o. m. den 1 januari 1972 skulle förbjuda dumpning av särskilt miljöfarliga ämnen. För att om möjligt nå en vidare internationell upplutning kring de nordiska ländernas initiativ och möjliggöra en framtida utvidgning av åtgärderna överenskom dessutom att inbjuda närmast berörda stater till en konferens rörande havsföreningarna i Nordsjön och Nordostatlanten. Vid möte i Stockholm den 26—27 april 1971 beslutade de nordiska utrikesministrarna att i en gemensam hänvändelse till medlemsstaterna i den Nordostatlantiska fiskerikommissionen redovisa de planerade åtgärderna mot utsläpp av miljöfarliga ämnen i havet och inbjuda till en konferens i Oslo den 19—22 oktober 1971.

I konferensen deltog företrädare för regeringarna i Belgien, Danmark, Finland, Frankrike, Förbundsrepubliken Tyskland, Island, Nederländerna, Norge, Portugal, Spanien, Storbritannien och Sverige. Vid konferensen utarbetades en konvention om förhindrande av havsföreningar

genom dumpning från fartyg och luftfartyg (Convention for the prevention of marine pollution by dumping from ships and aircraft). Sedan konventionstexten genomgått formell granskning av företrädare för de nämnda ländernas regeringar vid sammanträde i Paris den 6—7 december 1971 öppnades konventionen för undertecknande i Oslo den 15 februari 1972. Konventionen har undertecknats av samtliga stater som deltog i Oslo-konferensen.

Konventionen torde i engelsk originaltext jämte översättning till svenska få fogas till statsrådsprotokollet i detta ärende som *bilaga*.

Efter remiss har yttranden över frågan om Sveriges tillträde till konventionen avgetts av chefen för marinen, sjöfartsverket, generallutstyrelsen, fiskeristyrelsen, statens naturvårdsverk, koncessionsnämnden för miljöskydd, sjölagskommittén, utredningen rörande omhändertagande och behandling av kemiskt avfall (UKA), Svenska hamnförbundet, Svenska naturskyddsföreningen, Sveriges industriförbund, Sveriges kemiska industrikontor, Sveriges redareförening, Sveriges fiskares riksförbund samt Svenska sjöfolksförbundet.

Gällande bestämmelser

Utsläpp från fartyg, luftfartyg eller annat transportmedel regleras sedan den 1 januari 1972 genom lagen (1971: 1154) om förbud mot dumpning av avfall i vatten. Enligt denna lag får avfall inte dumpas från fartyg, luftfartyg eller annat transportmedel inom Sveriges sjöterritorium. Dumpning får inte heller ske från svenskt fartyg eller luftfartyg i det fria havet. Avfall, som är avsett att dumpas i det fria havet, får inte föras ut ur landet. Undantag från dumpningsförbudet får medges om dumpning kan ske utan olägenhet från miljöskyddssynpunkt. Lagen om förbud mot dumpning är inte tillämplig på sådant utsläppande av olja eller oljehaltig blandning som avses i lagen (1956: 86) om åtgärder mot vattenförorening från fartyg. Den är inte heller tillämplig på sådant utsläppande som enligt miljöskyddslagen (1969: 387) utgör miljöfarlig verksamhet eller på tippning av fasta ämnen som avses i vattenlagen (1918: 523).

Genom tillkomsten av lagen om förbud mot dumpning av avfall i vatten kan en svensk anslutning till konventionen ske utan att riksdagen behöver medverka till någon ytterligare lagstiftning.

Konventionen

I konventionens inledning uttalar de fördragsslutande parterna bl. a. sin övertygelse att internationella åtgärder för att kontrollera föroreningen av havet genom dumpning av skadliga ämnen från fartyg och luftfartyg kan och skall vidtas utan dröjsmål. Sådana åtgärder skall dock

inte utesluta att åtgärder för att kontrollera andra källor för havsföroreningar studeras och diskuteras.

De fördragsslutande parterna skall så långt det är möjligt vidta åtgärder för att förhindra förorening av havet genom ämnen som kan innebära risker för människors hälsa, skada levande organismer och marint liv, skada skönhets- och rekreationsvärden eller ingripa i andra legitima utnyttjanden av havet (art. 1). Konventionen är tillämplig på det fria havet och territorialhavet inom de delar av Atlanten och Arktis med angränsande havsområden som ligger norr om 36° nordlig bredd och mellan 42° väst och 51° öst (art. 2). Undantagna härifrån är Östersjön samt Bälten och Öresund söder och öster om linjer dragna från Hasenøre Hoved till Gniben Odde och från Gilbjerg Hoved till Kullen. Ej heller ingår Medelhavet med anslutande havsvikar. Från konventionsområdet undantas vidare Atlanten norr om 56° nordlig bredd mellan 44° väst och 42° väst.

De fördragsslutande parterna är överens om att genomföra beslutade åtgärder på ett sådant sätt att dumpning av skadliga ämnen inte i stället förläggs till havsområden utanför konventionsområdet (art. 3). De fördragsslutande parterna skall vidare samordna sina åtgärder och enskilt eller samfällt vidta åtgärder för att förhindra förorening av havet genom dumpning från fartyg eller från flygplan (art. 4).

Ämnen som anges i bilaga I till konventionen omfattas av ett absolut dumpningsförbud (art. 5). Avfall som i betydande mängd innehåller vissa, i bilaga II angivna ämnen och material får dumpas endast efter tillstånd av nationell myndighet i varje särskilt fall (art. 6). Tillståndsprovning skall därvid ske enligt anvisningar som är angivna i bilaga III. För allt annat avfall får dumpning ske efter medgivande av nationell myndighet (art. 7). I fråga om sådant avfall behöver tillstånd inte lämnas i varje särskilt fall. Myndigheten kan i stället lämna medgivande att dumpa viss typ av avfall under kortare eller längre tid.

Frågan om vilka mängder av de i bilaga II angivna ämnena som skall anses "betydande" avgörs av en kommission som upprättas enligt konventionens artikel 16. I artikel 8 anges vissa undantag, bl. a. force majeure, från de i artiklarna 5, 6 och 7 angivna bestämmelserna om villkoren för dumpning.

I de fall då det i en nödsituation anses omöjligt att till lands bli kvitt ett miljöfarligt ämne, upptaget i bilaga I, utan oacceptabel fara eller skada, skall råd inhämtas av kommissionen som skall rekommendera lagringsmetoder, lämpligaste destruktionsätt eller kvittblivningsmetod under för handen varande omständigheter. Fördragsslutande part skall underrätta kommissionen om de åtgärder som vidtagits för att följa kommissionens rekommendation. De fördragsslutande parterna förbinder sig att hjälpa varandra i sådana situationer (art. 9).

Innan myndighet lämnar tillstånd eller medgivande för dumpning av

avfall skall myndigheten ha förvässat sig om avfallens sammansättning (art. 10) enligt bilaga III till konventionen.

Varje fördragsslutande part skall föra register över de ämnen och material som dumpas efter särskilt tillstånd eller medgivande liksom också datum, plats och tillvägagångssätt för dumpningarna. Registren skall delges kommissionen i enlighet med ett standardförfarande (art. 11).

De fördragsslutande parterna samtycker till att upprätta kompletterande eller gemensamma program för vetenskaplig och teknisk forskning, däri inbegripet forskning om alternativa kvittblivningsmetoder för skadliga ämnen, samt att till varandra överlämna de upplysningar som därigenom erhålls (art. 12). Härvid skall hänsyn tas till det arbete som utförs av behöriga internationella organ.

De fördragsslutande parterna samtycker till att samarbeta med behöriga internationella organisationer och organ för att upprätta kompletterande eller gemensamma program rörande mätning av spridning och verkan av förorenande ämnen i konventionsområdet (art. 13). De fördragsslutande parterna åtar sig även att inom behöriga fackorgan och andra internationella organ främja åtgärder rörande skyddet av den marina miljön mot förorening genom olja och spillolja, andra skadliga och farliga laster samt radioaktivt material (art. 14).

I artikel 15 behandlas de åtaganden som fördragsslutande part har att följa för att säkerställa konventionens tillämpning. Artikeln behandlar dels vilka fartyg och luftfartyg som omfattas av konventionsbestämmelserna, dels också åtaganden rörande instruktioner till nationella inspektionsfartyg och inspektionsflygplan liksom åtaganden rörande straff för brott mot konventionen. Konventionens bestämmelser skall gälla fartyg och luftfartyg som är registrerade inom fördragsslutande parts territorium samt fartyg och luftfartyg som på dess territorium lastar ämnen och material avsedda för dumpning. Konventionen skall också gälla fartyg och luftfartyg som kan antas ägna sig åt dumpning inom statens territorialhav. Fördragsslutande part skall inom sitt territorium vidta åtgärder för att förhindra och straffa beteenden som strider mot bestämmelserna i konventionen samt bistå andra fördragsslutande parter i den utsträckning det kan anses lämpligt i samband med allvarliga fall av förorening till följd av dumpning och att utbyta information om metoder för att avhjälpa sådana olyckor.

I artikel 15 anges också att ingenting i konventionen skall inskränka den immunitet som tillkommer vissa fartyg enligt internationell rätt.

Såsom nämnts i det föregående skall en kommission upprättas bestående av företrädare för var och en av de fördragsslutande parterna (art. 16). Kommissionen skall sammanträda regelbundet och dessutom närhelst kommissionen — på grund av särskilda omständigheter — så beslutar i överensstämmelse med dess arbetsordning. Den skall övervaka konventionens tillämpning och granska förteckningar över särskilda till-

stånd och medgivanden att dumpa enligt artiklarna 8, 9 och 11 samt definiera den standardprocedur som skall tillämpas i detta syfte (art. 17). Kommissionen skall vidare allmänt granska havens tillstånd inom konventionsområdet liksom också de vidtagna kontrollåtgärdernas effektivitet och behovet av ytterligare eller andra åtgärder. Kommissionen skall även granska innehållet i bilagorna till konventionen och rekommendera sådana ändringar, tillägg eller strykningar om vilka överenskommelse nås. Kommissionen skall slutligen utöva sådana andra funktioner som kan anses påkallade enligt denna konvention.

Kommissionen skall fastställa sin egen arbetsordning som skall antas enhälligt. Norges regering skall kalla till kommissionens första sammanträde så snart som möjligt efter det att konventionen trätt i kraft. Rekommendationer om ändringar i bilagorna skall antas enhälligt av kommissionen och dessa ändringar skall träda i kraft efter enhälligt godkännande av de fördragsslutande parternas regeringar (art. 18).

Artikel 19 omfattar vissa definitioner. Dumpning definieras som varje avsiktlig kvittblivning av ämnen och material i havet med eller från fartyg och luftfartyg utom då fråga är om utsläpp som hänger samman med fartygs eller luftfartygs normala drift. Vidare undantas sådan dumpning som sker i annat syfte än ren kvittblivning såvida denna dumpning inte strider mot syftet med konventionen. Fartyg och luftfartyg innefattar luftkuddefarkoster, andra flytande farkoster samt fasta och flytande plattformar.

Konventionen skall ratificeras och ratifikationsinstrumenten skall förvaras hos Norges regering (art. 21). Konventionen skall vara öppen för anslutning för varje stat som inbjudits att delta i den konferens om havsföreningar som ägde rum i Oslo den 19—22 oktober 1971. De fördragsslutande parterna kan enhälligt inbjuda andra stater att ansluta sig till konventionen. Anslutningshandlingarna skall förvaras hos Norges regering (art. 22).

Konventionen träder i kraft den 30:e dagen efter det att det sjunde ratifikations- eller anslutningsinstrumentet deponerats. För varje stat som ratificerar eller ansluter sig till konventionen efter det att det sjunde ratifikations- eller anslutningsinstrumentet deponerats skall konventionen träda i kraft 30:e dagen efter det att den tillträdande staten deponerat sitt instrument (art. 23).

När som helst efter det att två år förflutit från den dag då konventionen trätt i kraft i förhållande till en stat kan denna stat utträda ur konventionen genom skriftligt tillkännagivande ställt till depositarieregeringen (art. 24). Varje sådant utträde skall verkställas tolv månader efter dagen för dess mottagande.

En konferens i syfte att revidera eller ändra konventionen kan sammankallas av depositarieregeringen på begäran av kommissionen med två tredjedels majoritet (art. 25).

I konventionens *bilaga I* upptas de ämnen som omfattas av absolut dumpningsförbud. Bland de i bilagan angivna ämnena och ämnestyperna märks klorolväteföreningar och organiska silikonföreningar liksom andra föreningar som kan bilda sådana ämnen i den marina miljön med undantag av de ämnen som inte är giftiga eller sådana ämnen som i havet omvandlas till biologiskt ofarliga ämnen. Inte heller får dumpning ske av ämnen som de fördragsslutande parterna anser kunna vara cancerframkallande genom förhållandena vid kvittblivningen.

Dumpning av kvicksilver, kvicksilverföreningar, kadmium och kadmiumföreningar är likaledes förbjuden. Slutligen gäller dumpningsförbud också för icke nedbrytbara plaster och andra icke nedbrytbara syntetiska material som inte sjunker till botten och som kan allvarligt inverka på fiske eller sjöfart, minska skönhets- eller rekreationsvärden eller inverka på andra legitima utnyttjanden av havet.

I *bilaga II* till konventionen upptas ämnen och material som under vissa betingelser kan vara miljöskadliga och som därför kräver särskilda försiktighetsåtgärder. Såsom redovisats i det föregående får dessa ämnen dumpas endast efter tillstånd av den ansvariga myndigheten i varje särskilt fall (art. 6). Bland de i bilaga II upptagna ämnena återfinns arsenik, bly, koppar, zink och föreningar av dessa ämnen, cyanider och fluorider liksom biocider och biprodukter därav, i den mån de inte är upptagna i bilaga I. I bilaga II upptas likaså behållare, metallskrot, tjärliknande ämnen vilka kan sjunka till botten liksom annat skrymmande avfall som kan utgöra ett allvarligt hinder för fiske eller sjöfart. Slutligen upptas ämnen som, även om de inte är giftiga, kan vara skadliga på grund av den kvantitet i vilken de dumpas samt ämnen som sannolikt kan allvarligt minska skönhetsvärden o. d. De ämnen och material som nu redovisats skall alltid dumpas på djupt vatten.

I de fall då de i bilaga II angivna ämnena endast förekommer i obetydlig mängd liksom i övriga fall får dumpning ske efter medgivande av vederbörande nationell myndighet. Då tillstånd eller medgivande lämnas för dumpning av stora kvantiteter syror eller basiska ämnen skall hänsyn tas till den eventuella förekomsten av sådant avfall av här tidigare nämnda ämnen. Då vid tillämpningen av bilagorna II och III dumpning skall ske på djupt vatten, skall detta avse ett djup av minst 2 000 m och ett avstånd från närmaste kust som är minst 150 nautiska mil.

I *bilaga III* anges bestämmelser rörande utfärdande av särskilda tillstånd och medgivanden för dumpning av avfall. Dessa bestämmelser hänför sig till avfallets mängd och sammansättning, dess fysiska, kemiska, biokemiska och biologiska egenskaper, giftighet, beständighet, anrikningsförmåga i biologiskt material eller sediment, omvandlings-egenskaper samt sannolikheten för sådana effekter som kan minska möjligheterna att utnyttja resurser såsom fisk, skaldjur etc.

Vid tillståndsprövning skall även beaktas dumpningsplatsens geografiska läge, vattendjup och avstånd från kusten samt dumpningsplatsens läge i förhållande till levande resurser eller andra tillgångar. Hänsyn skall också tas till hur avfallet är inneslutet, vilka strömförhållanden som råder, hur avfallet upplöses och transporteras genom vattnet, samt risken för kumulativa effekter på grund av tidigare dumpningar. I bilagan anges också de allmänna överväganden och villkor som bör beaktas vid tillståndsgivning. Här märks dumpningens påverkan på sjöfart, fiske, rekreation, fisk- och skaldjursresurser samt områden av särskilt stor vetenskaplig betydelse. Slutligen anges att då dessa bestämmelser tillämpas, skall den praktiska möjligheten av alternativa kvittblivningsmetoder eller destruktionsmetoder tas under övervägande.

Remissyttrandena

Remissinstanserna förordar eller godtar överlag att Sverige ansluter sig till konventionen. *Chefen för marinen* har ingen erinran mot konventionen men understryker angelägenheten av att förutsättningar skapas för tillkomsten av en liknande konvention för de nu undantagna farvattnen i nordvästra Europa. *Sjöfartsverket* anser ej hinder föreligga mot att Sverige biträder konventionen. Verket finner det dock önskvärt att en regional överenskommelse av förevarande innehåll står i full överensstämmelse med de internationella regler som kan komma att etableras. *Generaltullstyrelsen* har inte något att erinra mot konventionsförslaget och förordar att Sverige ansluter sig till konventionen. Inte heller *fiskeristyrelsen* uttalar någon erinran mot den föreliggande konventionstexten. *Statens naturvårdsverk* betraktar den föreslagna konventionen såsom ett värdefullt bidrag till de internationella samarbetssträvandena för att förhindra dumpning av farliga ämnen. Naturvårdsverket tillstyrker Sveriges anslutning till konventionen. Även *koncessionsnämnden för miljöskydd* tillstyrker en svensk anslutning även om konventionen i vissa hänseenden inte går så långt som i och för sig vore önskvärt. *Sjölagskommittén* har inget att erinra mot konventionen.

Utredningen rörande omhändertagande och behandling av kemiskt avfall (UKA) finner hinder för Sveriges ratifikation inte föreligga, särskilt med hänsyn till att lagen om förbud mot dumpning av avfall i vatten har längre gående förbud än som innefattas i konventionen.

Svenska hamnförbundet beklagar att konventionen innebär en begränsning i förhållande till nyssnämnda lag som stadgar förbud mot allt utsläpp. Förbundet tillstyrker dock konventionsförslaget eftersom det innebär ett steg mot internationella bestämmelser liknande de svenska. Förbundet uttalar också förhoppningen att 1972 års FN-konferens skall ge möjligheter för en utvidgning av konventionens tillämpningsområde. *Svenska naturskyddsföreningen* framhåller att, med tanke på att kon-

ventionen täcker ett begränsat område, torde den få ses endast som ett första steg som snarast möjligt bör följas av åtgärder i syfte att utsträcka dess omfattning. Föreningen tillstyrker Sveriges anslutning till konventionen.

Sveriges industriförbund tillstyrker en svensk anslutning. *Sveriges kemiska industrikontor* finner det naturligt och önskvärt att Sverige ansluter sig till konventionen och att den svenska lagstiftningen anpassas till konventionen. *Sveriges redareförening* ansluter sig till konventionens målsättning och allmänna utformning. Föreningen betonar samtidigt nödvändigheten av en väsentligt ökad bredd på överenskommelser av detta slag för att undvika ogynnsamma konkurrensvillkor. Föreningen uttalar förhoppningen att FN:s miljövärldskonferens i Stockholm skall medverka till en världsomfattande utvidgning av konventionen. *Sveriges fiskares riksförbund* understryker nödvändigheten av effektiva åtgärder för att hindra den olyckliga utveckling som ägt rum under senare år beträffande dumpning av avfall från fartyg och tillstyrker att Sverige ansluter sig till konventionen. *Svenska sjöfolksförbundet* anser att konventionen är ett viktigt första steg mot en världsomfattande överenskommelse gällande både inlandhav och oceaner. Förbundet utgår från att riksdagen beslutar att Sverige skall ansluta sig till konventionen.

Departementschefen

Haven har länge ansetts kunna fungera som en fri avstjälningsplats för avfall från industriländerna. Detta gäller såväl det avfall som förs ut genom floder och avloppssystem som dumpning från fartyg. Den senare metoden har särskilt under senare år haft uppmärksamheten riktad mot sig. Det dumpade avfallet är ofta starkt koncentrerat och kan orsaka svåra skador på den marina miljön. Riskerna för skada är särskilt stora i havsområden med relativt ringa vattendjup, t. ex. Nordsjön. Det finns skäl att anta att dumpning i havet utnyttjas då avfallet på grund av sin giftighet eller annan miljöpåverkan inte medger kvittblivning på soptippar eller genom avloppssystem.

Insikten om de växande föroreningsproblemen i Nordsjön och Nordostatlanten föranledde de nordiska länderna att förra året inbjuda till en regional konferens i syfte att undersöka möjligheterna till gemensamma åtgärder mot föroreningarna.

Såsom framgår av den föregående redogörelsen deltog företrädare för regeringarna i tolv stater i konferensen som hölls i Oslo den 19—22 oktober 1971. Bland dessa märks betydande industrinationer som Västtyskland, Frankrike, Storbritannien och Nederländerna. Samtliga tolv stater undertecknade konventionen den 15 februari 1972. Konferensen präglades av en allmän insikt om behovet av gemensamma och snara

åtgärder mot föroreningarna. Det finns därför enligt min mening goda skäl att hoppas på att konventionen skall kunna träda i kraft relativt snabbt, möjligen under loppet av år 1972.

I samband med inbjudan till konferensen gav de nordiska ländernas regeringar till känna sin avsikt att senast fr. o. m. den 1 januari 1972 förbjuda dumpning från fartyg av särskilt miljöfarliga ämnen. Från svensk sida har också införts den i det föregående nämnda lagen (1971: 1154) om förbud mot dumpning av avfall i vatten. Enligt denna lag, som trädde i kraft den 1 januari 1972, får avfall inte dumpas inom Sveriges sjöterritorium från fartyg, luftfartyg eller annat transportmedel. Dumpning får inte heller ske från svenskt fartyg eller luftfartyg i det fria havet. Avfall som är avsett att dumpas i det fria havet får inte föras ut ur landet. Därigenom är det möjligt att i princip kontrollera all dumpning av avfall som härrör från Sverige och svenska industrier. Undantag från dumpningsförbudet får medges om dumpning kan ske utan olägenhet från miljöskyddssynpunkt. Den nya lagen innebär att en svensk anslutning till konventionen i dess nuvarande utformning kan ske utan att riksdagen behöver medverka till någon ytterligare lagstiftning.

Jag har i det föregående redogjort för konventionsartiklarnas innehåll. Jag skall i det följande därför endast kommentera de delar av konventionen som kan vara av särskilt intresse.

Konventionen täcker samma havsområden som omfattas av Nordostatlantiska fiskerikonventionen. Det innebär att Kattegatt och Skagerack ingår i området medan Östersjön, Bälten och Öresund är undantagna. I övrigt ingår Nordostatlanten ned till en linje i höjd med Gibraltar. För att förhindra att fartyg från berörda stater flyttar ut dumpningen utanför konventionsområdet har bl. a. på svenskt initiativ intagits en konventionsartikel där de anslutna staterna åtar sig att tillämpa konventionen så att dumpning av skadligt avfall utanför konventionsområdet förhindras.

De listor över miljöfarliga ämnen och material som återfinns i bilagorna I och II är inte slutgiltiga. Såsom jag anmält i min föregående redogörelse ankommer det på en kommission att granska bilagornas innehåll och att rekommendera ändringar. Sådana rekommendationer skall antas enhälligt. Det är givetvis av stor betydelse att konventionen på detta sätt ger möjlighet att beakta nya kunskaper och erfarenheter om olika ämnens miljöfarlighet.

De till konventionen anslutna staterna samtycker till att samverka för att utveckla samarbetet rörande konventionens tillämpning, särskilt på det öppna havet. För att därjämte såvitt möjligt åstadkomma en likartad praxis beträffande dumpningsmedgivanden skall de deltagande staterna till den enligt konventionen inrättade kommissionen regelbundet överlämna förteckningar över tillstånd och medgivanden att dumpa. Dessa

förteckningar skall ange karaktären och mängden av dumpat avfall liksom också tidpunkt, plats och metod för dumpningen. Kommissionen har sedan att granska dessa förteckningar. Härigenom kan en alltför liberal tillämpning av konventionen tämligen snabbt uppmärksammas. Det får anses troligt att man genom denna procedur inom rimlig tid skall få till stånd erforderlig harmonisering av den nationella konventionstillämpningen.

Vid utarbetandet av konventionsförslaget framhölls bl. a. från svensk sida vikten av att i görligaste mån förbjuda dumpning av material som kan verka hindrande på fisket. Såsom ett resultat härav har i bilaga I förbjudits dumpning av vissa ämnen och material som kan verka hindrande för fisket. Detta förbud gäller sådana plastmaterial och andra syntetiska material som inte bryts ned i naturen och som håller sig flytande i vattnet. Bland de ämnen och material, som enligt bilaga II får dumpas endast efter tillstånd i varje särskilt fall, återfinns behållare, skrot och annat liknande avfall. Tillstånd att dumpa sådant material får ges endast för dumpning på djupt vatten, varmed förstås ett vattendjup av minst 2 000 m, och på ett avstånd från land av minst 150 nautiska mil. — Även om de i konventionsbilagorna intagna bestämmelserna av naturliga skäl inte föreskriver avlägsnande av sådant avfall som redan tidigare dumpats på fiskeplatserna bör konventionen på längre sikt verksamt bidra till att förbättra förhållandena för fisket genom minskad risk för skador på redskapen.

Jag vill understryka att konventionen inte enbart tar upp problemet med dumpning av avfall. Av konventionens inledning framgår att de anslutna staterna är medvetna om att havsföroreningarna också har andra källor och att det är viktigt att staterna förhindrar alla typer av föroreningar samt utvecklar produkter och produktionsprocesser som så långt möjligt begränsar mängden av sådant skadligt avfall som inte kan återgå i produktionen. Såsom framgått av min redogörelse i det föregående förbinder sig de anslutna konventionsstaterna att så långt det är möjligt vidta åtgärder för att förhindra förorening av havet genom ämnen som kan innebära risker för människors hälsa, skada levande resurser och marint liv, skada skönhets- och rekreationsvärden eller ingripa i andra legitima utnyttjanden av havet. — Vid Oslo-konferensen framhölls från ett flertal staters sida att åtgärder mot andra föroreningskällor än dumpning är mycket angelägna. Det finns anledning räkna med att överväganden om sådana åtgärder kan komma att göras av den tidigare nämnda kommissionen.

Ett mindre sekretariat för att handha det löpande arbetet inom kommissionen behöver förmodligen sättas upp. Denna fråga behandlas emellertid inte i konventionen. Under såväl Oslo-konferensen som Paris-mötet uttalades från vissa regeringars sida intresse för att svara för

sekretariatet. Något avgörande har dock inte nåtts på denna punkt. Det kan därför inte uteslutas att de till konventionen anslutna staterna gemensamt får svara för kostnaderna. Sveriges kostnader för medverkan i konventionen torde i huvudsak komma att begränsas till del av eventuella sekretariatskostnader samt kostnader för resor och uppehälle för dem som företräder Sverige i kommissionens sammanträden. Kostnaderna bör täckas från nionde huvudtitelns anslag Bidrag till vissa internationella organisationer m. m.

Av min föregående redogörelse framgår att remissinstanserna överlag tillstyrker en svensk anslutning till konventionen. I ett flertal yttranden betonas att denna konvention bör ses som ett första steg mot en mer omfattande överenskommelse. Till denna bedömning och förhoppning vill jag helt ansluta mig.

Såsom jag anmält i prop. 1971: 160 med förslag till lag om förbud mot dumpning i vatten m. m. behandlas havsföroreningarna inte bara i den nu aktuella dumpningskonventionen. Inom en rad olika internationella organisationer har väckts förslag som syftar till att minska föroreningarna i haven. Frågan har bl. a. tagits upp i förberedelsearbetet inför 1972 års FN-konferens om den mänskliga miljön. Problemen kring havsföroreningarna intar en framträdande plats på konferensens dagordning. Avsikten är sålunda att till konferensen utarbeta bl. a. ett förslag till en global dumpningskonvention. Jag vill i detta sammanhang erinra om att i den svenska nationalrapport, som inför konferensen utarbetats inom Nationalkommittén för 1972 års FN-konferens, föreslås bl. a. utarbetande av en konvention innebärande förbud mot utsläpp och dumpning av radioaktiva, giftiga eller andra farliga substanser till havs.

Arbetet på förslag till en global dumpningskonvention har ännu inte slutförts. Det är därför inte möjligt att nu avgöra om FN-konferensen kommer att anta en sådan konvention. Skulle detta inte bli möjligt kommer jag självfallet att verka för att frågan drivs vidare i lämpligt sammanhang inom FN:s ram. Jag vill i anslutning därtill framhålla att den regionala konventionen — utöver sin betydelse för en förbättring av den marina miljön i här berörda havsområden — också har ett positivt värde såsom pådrivande faktor och exempel för de globala strävandena.

Hemställan

Under återopande av det nu anförda hemställer jag att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen

att godkänna konventionen om förhindrande av havsföroreningar genom dumpning från fartyg och luftfartyg.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Britta Gyllensten

Convention for the Prevention of Marine Pollution by Dumping from Ships and Aircraft

The Contracting Parties

recognizing that the marine environment and the living resources which it supports are of vital importance to all nations;

mindful that the ecological equilibrium and the legitimate uses of the sea are increasingly threatened by pollution;

recognizing that concerted action by Governments at national, regional and global levels is essential to prevent and combat marine pollution;

noting that this pollution has many sources, including dumping from ships and aircraft and discharges through rivers, estuaries, outfalls and pipelines within national jurisdiction, that it is important that states use the best practicable means to prevent such pollution, and that products and processes which will minimize the amount of harmful waste requiring disposal should be developed;

being convinced that international action to control the pollution of the sea by the dumping of harmful substances from ships and aircraft can and should be taken without delay, but that this action should not preclude discussion of measures to control other sources of marine pollution as soon as possible;

considering that the states bordering the North-East Atlantic have a particular responsibility to protect the waters of this region; have agreed as follows:

Konvention om förhindrande av havsföroreningar genom dumpning från fartyg och luftfartyg

De fördragsslutande parterna, som erkänner att den marina miljön och de levande tillgångar som den underhåller är av vital betydelse för alla nationer;

som är uppmärksamma på att den ekologiska balansen och utnyttjandet av haven för legitima behov i allt större utsträckning är hotade av föroreningar;

som erkänner att ett samordnat handlande av regeringarna på nationell, regional och global nivå är oundgängligt för att förhindra och bekämpa havsföroreningar;

som konstaterar att dessa föroreningar har många källor, däribland dumpning från fartyg och luftfartyg och utsläpp genom floder och flodmynningar, avlopp och rörledningar inom nationell jurisdiktion, att det är viktigt att staterna använder sig av bästa möjliga metoder för att förhindra sådana föroreningar och att produkter och processer bör utarbetas som minskar mängden skadligt avfall som behöver avlägsnas;

som är övertygade om att internationella åtgärder för att bekämpa den förorening av haven som sker genom dumpning av skadliga ämnen från fartyg och luftfartyg kan och bör genomföras utan dröjsmål, men att dessa åtgärder inte bör utesluta att åtgärder för bekämpning av havsföroreningar från andra källor diskuteras snarast möjligt;

som anser att staterna kring Nordostatlanten har ett särskilt ansvar för att skydda vattnen i denna region;

har överenskommit om följande:

Article 1

The Contracting Parties pledge themselves to take all possible steps to prevent the pollution of the sea by substances that are liable to create hazards to human health, to harm living resources and marine life, to damage amenities or to interfere with other legitimate uses of the sea.

Article 2

The area to which this Convention applies shall be the high seas and the territorial sea which are situated

a) within those parts of the Atlantic and Arctic Oceans and their dependent seas which lie north of 36° north latitude and between 42° west longitude and 51° east longitude, but excluding

(i) the Baltic Sea and Belts lying to the south and east of lines drawn from Hasenore Head to Gniben Point, from Korshage to Spodsbjerg and from Gilbjerg Head to the Kullen, and

(ii) the Mediterranean Sea and its dependent seas as far as the point of intersection of the parallel of 36° north latitude and the meridian of 5°36' west longitude.

b) within that part of the Atlantic Ocean north of 59° north latitude and between 44° west longitude and 42° west longitude.

Article 3

The Contracting Parties agree to apply the measures which they adopt in such a way as to prevent the diversion of dumping of harmful substances into seas outside the area to which this Convention applies.

Artikel 1

De fördragsslutande parterna förbinder sig att så långt det är möjligt vidtaga åtgärder för att hindra att havet förorenas av ämnen som kan innebära risker för människors hälsa, vara skadliga för de biologiska resurserna, den marina faunan och floran, skada skönhets- och rekreativsvärden eller störa annan legitim användning av havet.

Artikel 2

Det område, där denna konvention äger tillämpning omfattar det fria havet och territorialhavet;

a) inom de delar av Atlantiska Oceanen och Norra Ishavet och till dessa gränsande hav, vilka är belägna norr om 36° nordlig bredd och mellan 42° västlig längd och 51° östlig längd, med undantag av

i) Östersjön och Bälten söder och öster om linjer, dragna från Hasenøre Hoved till Gniben Odde, från Korshage till Spodsbjerg och från Gilbjerg Hoved till Kullen samt

ii) Medelhavet och därtill gränsande hav till skärningspunkten mellan latitudsparallellen för 36° och meridianen för 5°36' västlig längd

b) inom den del av Atlantiska Oceanen som ligger norr om 59° nordlig bredd och mellan 44° västlig längd och 42° västlig längd.

Artikel 3

De fördragsslutande parterna är överens om att de åtgärder som de vidtar skall genomföras på ett sådant sätt att dumpning av skadliga ämnen inte i stället förläggs till haven utanför det område där denna konvention är tillämplig.

Article 4

The Contracting Parties shall harmonize their policies and introduce, individually and in common, measures to prevent the pollution of the sea by dumping by or from ships and aircraft.

Article 5

The dumping of the substances listed in Annex I to this Convention is prohibited.

Article 6

No waste containing such quantities of the substances and materials listed in Annex II to this Convention as the Commission established under the provisions of Article 16, hereinafter referred to as "the Commission", shall define as significant, shall be dumped without a specific permit in each case from the appropriate national authority or authorities. When such permits are issued, the provisions of Annexes II and III to this Convention shall be applied.

Article 7

No substance or material shall be dumped without the approval of the appropriate national authority or authorities. When such approval is granted, the provisions of Annex III to this Convention shall be applied.

Article 8

1) The provisions of Articles 5, 6 and 7 shall not apply in case of force majeure due to stress of weather or any other cause when the safety of human life or of a ship or aircraft is threatened. Such dumping shall immediately be reported to the Commission, together with full details of the circumstances and of the nature and quantities of the substances and materials dumped.

2) The provisions of Article 5

Artikel 4

De fördragsslutande parterna skall samordna sin politik och skall var för sig och gemensamt vidtaga åtgärder för att förhindra förorening av havet genom dumpning av eller från fartyg och luftfartyg.

Artikel 5

Dumpning av de ämnen som uppräknas i bilaga I till denna konvention är förbjuden.

Artikel 6

Utan särskilt tillstånd i varje enskilt fall av behörig nationell myndighet är det förbjudet att dumpa avfall som innehåller ämnen eller material upptagna i bilaga II till denna konvention i sådana kvantiteter, som definieras som betydande av den enligt bestämmelserna i artikel 16 upprättade kommissionen, nedan kallad "kommissionen". Vid utfärdandet av sådana tillstånd skall bestämmelserna i bilaga II och III till denna konvention tillämpas.

Artikel 7

Inga ämnen eller material får dumpas utan godkännande av behörig nationell myndighet. Vid beviljandet av sådant godkännande skall bestämmelserna i bilaga III till denna konvention tillämpas.

Artikel 8

1) Bestämmelserna i artiklarna 5, 6 och 7 skall inte gälla i händelse av force majeure på grund av hårt väder eller någon annan orsak, som innebär fara för människoliv eller hot mot fartygs eller luftfartygs säkerhet. I sådana fall skall dumpning omedelbart anmälas till kommissionen, tillsammans med alla detaljer rörande omständigheterna och de dumpade ämnens och materialens art och kvantitet.

shall not apply where these substances occur as trace contaminants in waste to which they have not been added for the purpose of being dumped. However, such dumping shall remain subject to Articles 6 and 7.

Article 9

If a Contracting Party in an emergency considers that a substance listed in Annex I to this Convention cannot be disposed of on land without unacceptable danger or damage, the Contracting Party concerned shall forthwith consult the Commission. The Commission shall recommend methods of storage or the most satisfactory means of destruction or disposal under the prevailing circumstances. The Contracting Party shall inform the Commission of the steps adopted in pursuance of its recommendation. The Contracting Parties pledge themselves to assist one another in such situations.

Article 10

The composition of the waste shall be ascertained by the appropriate national authority or authorities in accordance with the provisions of Annex III to this Convention before any permit or approval for the dumping of waste at sea is issued.

Article 11

Each Contracting Party shall keep, and transmit to the Commission, according to a standard procedure, records of the nature and the quantities of the substances and materials dumped under permits or approvals issued by that Contracting Party, and of the dates, places and methods of dumping.

2) Bestämmelserna i artikel 5 skall inte gälla, när ifrågavarande ämnen förekommer i små mängder i avfall, till vilket de inte har tillsatts i dumpningssyfte. Sådan dumpning skall emellertid falla under artiklarna 6 och 7.

Artikel 9

Om en fördragsslutande part i en nödsituation anser att ett i denna konventions bilaga I upptaget ämne inte kan förstöras i land utan oacceptabel risk eller skada, skall den fördragsslutande parten omedelbart rådgöra med kommissionen. Kommissionen skall rekommendera lagringsmetoder eller de efter omständigheterna lämpligaste sätten för förstöring eller kvittblivning. Den fördragsslutande parten skall underrätta kommissionen om de åtgärder som vidtagits för efterkommande av rekommendationen. De fördragsslutande parterna förpliktar sig att bistå varandra i sådana situationer.

Artikel 10

Innan något tillstånd eller godkännande ges för dumpning av avfall i havet, skall behörig nationell myndighet förvissa sig om avfallets sammansättning i enlighet med bestämmelserna i bilaga III till denna konvention.

Artikel 11

Varje fördragsslutande part skall föra register över ämnen och material som dumpats enligt tillstånd eller godkännanden utfärdade av den fördragsslutande parten, med uppgift om ämnenas och materialens art och kvantitet samt datum, plats och sätt för dumpningen. Den fördragsslutande parten skall delge kommissionen dessa upplysningar i enlighet med ett standardförfarande.

Article 12

The Contracting Parties agree to establish complementary or joint programmes of scientific and technical research, including research on alternative methods of disposal of harmful substances, and to transmit to each other the information so obtained. In doing so they will have regard to the work carried out by the appropriate international organizations and agencies.

Article 13

The Contracting Parties agree to institute, in co-operation with appropriate international organizations and agencies, complementary or joint programmes for monitoring the distribution and effects of pollutants in the area to which this Convention applies.

Article 14

The Contracting Parties pledge themselves to promote, within the competent specialized agencies and other international bodies, measures concerning the protection of the marine environment against pollution caused by oil and oily wastes, other noxious or hazardous cargoes, and radioactive materials.

Article 15

- 1) Each Contracting Party undertakes to ensure compliance with the provisions of this Convention:
- a) by ships and aircraft registered in its territory;
 - b) by ships and aircraft loading in its territory the substances and materials which are to be dumped;
 - c) by ships and aircraft believed to be engaged in dumping within its territorial sea.
- 2) Each Contracting Party undertakes to issue instructions to its maritime inspection vessels and aircraft and to other appropriate

Artikel 12

De fördragsslutande parterna är överens om att upprätta kompletterande eller gemensamma program för vetenskaplig och teknisk forskning däri inbegripet forskning om alternativa metoder för kvittblivning av skadliga ämnen, och att ömsesidigt delge varandra sålunda erhållna upplysningar. De skall därvid beakta det arbete som utförs av behöriga internationella organisationer och institutioner.

Artikel 13

De fördragsslutande parterna är överens om att i samarbete med behöriga internationella organisationer och institutioner upprätta kompletterande eller gemensamma program för att mäta och övervaka spridning och verkningar av föroreningar inom det område där denna konvention är tillämplig.

Artikel 14

De fördragsslutande parterna förbinder sig att inom behöriga fackorgan och andra internationella sammanslutningar främja åtgärder avseende skyddet av den marina miljön mot föroreningar orsakade av olja, spillolja, andra skadliga eller farliga laster och radioaktivt material.

Artikel 15

- 1) Varje fördragsslutande part åtar sig att säkerställa att denna konventions bestämmelser iakttas
- a) av fartyg och luftfartyg som är registrerade inom dess territorium;
 - b) av fartyg och luftfartyg som inom dess territorium lastar ämnen och material som skall dumpas;
 - c) av fartyg och luftfartyg som tros ägna sig åt dumpning inom dess territorialvatten.
- 2) Varje fördragsslutande part åtar sig att instruera sina sjöbevakningsfartyg och -flygplan och

services to report to its authorities any incidents or conditions on the high seas which give rise to suspicions that dumping in contravention of the provisions of the present Convention has occurred or is about to occur. That Contracting Party shall, if it considers it appropriate, report accordingly to any other Contracting Party concerned.

3) Each Contracting Party shall take in its territory appropriate measures to prevent and punish conduct in contravention of the provisions of this Convention.

4) The Contracting Parties undertake to assist one another as appropriate in dealing with pollution incidents involving dumping at sea, and to exchange information on methods of dealing with such incidents.

5) The Contracting Parties further agree to work together in the development of co-operative procedures for the application of the Convention, particularly on the high seas.

6) Nothing in this Convention shall abridge sovereign immunity to which certain vessels are entitled under international law.

andra berörda organ att till myndigheterna anmäla varje händelse eller förhållande på det öppna havet, som ger anledning till misstanke att dumpning i strid med bestämmelserna i denna konvention har skett eller håller på att ske. Den fördragsslutande parten skall, om den anser det lämpligt, underrätta annan eller andra berörda fördragsslutande parter om sådan iakttagelse.

3) Varje fördragsslutande part skall inom sitt territorium vidtaga lämpliga åtgärder för att förhindra och bestraffa allt beteende som strider mot bestämmelserna i denna konvention.

4) De fördragsslutande parterna åtar sig att på lämpligt sätt bistå varandra i samband med allvarliga fall av förorening till följd av dumpning i havet och att utbyta informationer om metoder att komma till rätta med sådana händelser.

5) De fördragsslutande parterna är vidare överens om att tillsammans arbeta på att utveckla samarbetsformer för konventionens tillämpning, särskilt på det fria havet.

6) Ingenting i denna konvention skall inskränka den statsimmunitet som vissa fartyg är berättigade till enligt internationell rätt.

Article 16

A Commission, made up of representatives of each of the Contracting Parties, is hereby established. The Commission shall meet at regular intervals and at any time when, due to special circumstances, it is so decided in accordance with the Rules of Procedure.

Article 17

It shall be the duty of the Commission:

a) To exercise overall supervi-

Artikel 16

En kommission bestående av representanter för envar av de fördragsslutande parterna upprättas härmed. Kommissionen skall sammanträda med regelbundna mellanrum och när helst då kommissionen, på grund av särskilda omständigheter, så beslutar i enlighet med dess arbetsordning.

Artikel 17

Kommissionen skall ha till uppgift:

a) att utöva allmän övervakning

sion over the implementation of this Convention;

b) To receive and consider the records of permits and approvals issued and of dumping which has taken place, as provided for in Articles 8, 9 and 11 of this Convention, and to define the standard procedure to be adopted for this purpose;

c) To review generally the condition of the seas within the area to which this Convention applies, the efficacy of the control measures being adopted, and the need for any additional or different measures;

d) To keep under review the contents of the Annexes to this Convention, and to recommend such amendments, additions or deletions as may be agreed;

e) To discharge such other functions as may be appropriate under the terms of this Convention.

Article 18

1) The Commission shall draw up its own Rules of Procedure which shall be adopted by unanimous vote. The Government of Norway shall call the first meeting of the Commission as soon as practicable after the coming into force of this Convention.

2) Recommendations for modification of the Annexes to this Convention in accordance with Article 17 (d) shall be adopted by a unanimous vote in the Commission, and the modifications contained therein shall enter into force after unanimous approval by the Governments of the Contracting Parties.

Article 19

For the purpose of this Convention:

1) "Dumping" means any deliberate disposal of substances and materials into the sea by or from ships or aircraft other than:

av konventionens tillämpning,

b) att mottaga och granska uppgifter om utfärdade tillstånd och godkännanden samt om dumpning som skett i enlighet med artikel 8, 9 och 11 i denna konvention och att bestämma den standardprocedur som skall antagas för detta ändamål;

c) att allmänt undersöka havens tillstånd inom det område där denna konvention är tillämplig, de vidtagna kontrollåtgärdernas effektivitet och behovet av kompletterande eller särskilda åtgärder;

d) att granska innehållet i bilagorna till denna konvention och att rekommendera sådana ändringar, tillägg eller strykningar som kan överenskommas;

e) att fullgöra de andra uppgifter som kan komma att krävas inom ramen för denna konventions bestämmelser.

Artikel 18

1) Kommissionen skall utarbeta och enhälligt anta sin arbetsordning. Norges regering skall sammankalla till kommissionens första möte så snart som möjligt efter det att konventionen har trätt i kraft.

2) Rekommendationer om ändringar av bilagorna till denna konvention enligt artikel 17 (d) skall antas genom enhälligt beslut av kommissionen och ändringarna träder i kraft efter enhälligt godkännande av de fördragslutande parternas regeringar.

Artikel 19

I denna konvention skall:

1) med "dumping" förstås varje medvetet utsläpp av ämnen och material i havet med eller från fartyg eller luftfartyg med undantag av

a) any discharge incidental to or derived from the normal operation of ships and aircraft and their equipment;

b) the placing of substances and materials for a purpose other than the mere disposal thereof, if not contrary to the aim of this Convention.

2) "Ships and aircraft" means sea-going vessels and air-borne craft of any type whatsoever. This expression includes air-cushion craft, floating craft whether self-propelled or not, and fixed or floating platforms.

Article 20

This Convention shall be open for signature at Oslo until 15th August 1972 by the States invited to participate in the Conference on Marine Pollution, held there from 19th to 22nd October, 1971.

Article 21

This Convention shall be subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Government of Norway.

Article 22

This Convention shall be open for accession by any State referred to in Article 20. The Contracting Parties may unanimously invite other States to accede to the Convention. The instruments of accession shall be deposited with the Government of Norway.

Article 23

1) This Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the seventh instrument of ratification or accession.

2) For each State ratifying or acceding to the Convention after the deposit of the seventh instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into

a) varje utsläpp som är en följd av den normala driften av fartyg, luftfartyg eller dess utrustning;

b) utläggning av ämnen och material för andra ändamål än enbart kvittblivning, under förutsättning att det inte strider mot denna konventions syfte;

2) med "fartyg och luftfartyg" förstås sjögående fartyg och luftburna farkoster av alla de slag. Detta uttryck inbegriper luftkuddefarkoster, flytande farkoster vare sig de är självgående eller ej, och fasta eller flytande plattformar.

Artikel 20

Denna konvention skall till den 15 augusti 1972 stå öppen för undertecknande i Oslo av de stater som inbjudits att delta i den konferens om havsföroreningar, som hölls där från den 19 till den 22 oktober 1971.

Artikel 21

Denna konvention skall ratificeras. Ratifikationsinstrumenten skall deponeras hos Norges regering.

Artikel 22

Denna konvention skall stå öppen för anslutning för varje stat som avses i artikel 20. De fördragslutande parterna kan enhälligt inbjuda andra stater att ansluta sig till konventionen. Anslutningsinstrument skall deponeras hos Norges regering.

Artikel 23

1) Denna konvention skall träda i kraft den trettionde dagen efter det att det sjunde ratifikations- eller anslutningsinstrumentet deponerats.

2) För varje stat som ratificerar eller ansluter sig till konventionen efter det att det sjunde ratifikationsinstrumentet deponerats skall konventionen träda i kraft den

force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

Article 24

At any time after two years from the date on which this Convention has come into force with respect to a Contracting Party, that Party may withdraw from the Convention by means of a notice in writing addressed to the depositary Government. Any such withdrawal shall take effect twelve months after the date of its receipt.

Article 25

A conference for the purpose of revising or amending this Convention may be convened by the depositary Government at the request of the Commission adopted by a two-thirds majority.

Article 26

The depositary Government shall inform the Contracting Parties and the States referred to in Article 20:

a) of signatures to this Convention, of the deposit of instruments of ratification or accession, and of the receipt of a notice of withdrawal, in accordance with Articles 20, 21, 22 and 24;

b) of the date on which this Convention will come into force in accordance with Article 23;

c) of the receipt of notification of approval relating to modifications of the Annexes to this Convention and of the entry into force of such modifications in accordance with Article 18.

Article 27

The original of this Convention, of which the English and French texts are equally authentic, shall be deposited with the Government of Norway, which shall send certified copies thereof to the Contracting

treptionde dagen efter deponeringen av dess ratifikations- eller anslutningsinstrument.

Artikel 24

När som helst efter två år från den dag då konventionen trätt i kraft för en fördragsslutande part, kan denna part säga upp konventionen genom skriftligt meddelande till depositarieregeringen. Uppsägningen får verkan tolv månader efter det att meddelandet mottagits.

Artikel 25

På kommissionens begäran, när denna antagits med två tredjedels majoritet, kan depositarieregeringen sammankalla en konferens för revision eller ändring av denna konvention.

Artikel 26

Depositarieregeringen skall underrätta de fördragsslutande parterna och de stater som avses i artikel 20:

a) om undertecknanden av denna konvention, om deponering av ratifikations- eller anslutningsinstrument, och om mottagandet av uppsägningar enligt artiklarna 20, 21, 22 och 24;

b) om tidpunkten för denna konventions ikraftträdande enligt artikel 23;

c) om mottagandet av meddelanden om godkännande av ändringar i bilagorna till denna och om sådana ändringars ikraftträdande enligt artikel 18.

Artikel 27

Originalen till denna konvention, vars engelska och franska texter äger lika vitsord skall deponeras hos Norges regering, som skall överlämna bestyrkta avskrifter till de fördragsslutande parterna och

Parties and to the States referred to in Article 20, and which shall transmit a certified copy to the Secretary-General of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized by their respective Governments, have signed this Convention.

Done at Oslo, this fifteenth day of February 1972.

For the Federal Republic of Germany:

For the Kingdom of Belgium:

For the Kingdom of Denmark:

For the Spanish State:

For the Republic of Finland:

For the French Republic:

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland:

For the Republic of Iceland:

For the Kingdom of Norway:

For the Kingdom of the Netherlands:

For the Portuguese Republic:

For the Kingdom of Sweden:

till de stater som avses i artikel 20, och skall översända en bestyrkt avskrift till Förenta Nationernas generalsekreterare för registrering och publicering i enlighet med artikel 102 i Förenta Nationernas stadga.

Till bekräftelse härav har undertecknade, vederbörligen befullmäktigade av sina respektive regeringar, undertecknat denna konvention.

Som skedde i Oslo den 15 februari 1972.

För Republiken Island

För Konungariket Norge

För Konungariket Nederländerna

För Portugisiska Republiken

För Konungariket Sverige

För Förbundsrepubliken Tyskland

För Konungariket Belgien

För Konungariket Danmark

För Spanska Staten

För Republiken Finland

För Franska Republiken

För Förenade Konungariket

Storbritannien och Nordirland.

Annex I.

The following substances are listed for the purpose of Article 5 of the Convention:

1. Organohalogen compounds and compounds which may form such substances in the marine environment, excluding those which are non-toxic, or which are rapidly converted in the sea into substances which are biologically harmless;

2. Organosilicon compounds and compounds which may form such substances in the marine environment, excluding those which are non-toxic, or which are rapidly converted in the sea into substances which are biologically harmless;

Bilaga I

Följande ämnen är uppräknade för tillämpningen av artikel 5 i konventionen:

1) Klorkolväteföreningar och kemiska föreningar som kan bilda sådana ämnen i den marina miljön, med undantag för sådana föreningar som inte är giftiga eller som i havet snabbt förvandlas till biologiskt ofarliga ämnen;

2) Organiska silikonföreningar och kemiska föreningar som kan bilda sådana ämnen i den marina miljön, med undantag för sådana föreningar som inte är giftiga eller som i havet snabbt förvandlas till biologiskt ofarliga ämnen;

3) Ämnen som efter överenskommelse mellan de fördragsslu-

3. Substances which have been agreed between the Contracting Parties as likely to be carcinogenic under the conditions of disposal;

4. Mercury and mercury compounds;

5. Cadmium and cadmium compounds;

6. Persistent plastics and other persistent synthetic materials which may float or remain in suspension in the sea, and which may seriously interfere with fishing or navigation, reduce amenities, or interfere with other legitimate uses of the sea.

Annex II.

1. The following substances and materials requiring special care are listed for the purposes of Article 6:

a) Arsenic, lead, copper, zinc and their compounds, cyanides and fluorides, and pesticides and their by-products not covered by the provisions of Annex I;

b) Containers, scrap metal, tar-like substances liable to sink to the sea bottom and other bulky wastes which may present a serious obstacle to fishing or navigation;

c) Substances which, though of a non-toxic nature, may become harmful due to the quantities in which they are dumped, or which are liable to seriously reduce amenities.

2. The substances and materials listed under paragraph 1 (b) above should always be deposited in deep water.

3. In the issuance of permits or approvals for the dumping of large quantities of acids and alkalis, consideration should be given to the possible presence in such wastes of the substances listed in paragraph 1) above.

4. When, in the application of the provisions of Annexes II and III, it is considered necessary to

tande parterna kan anses framkalla cancer under de förhållanden som gäller vid kvittblivningen;

4) Kvicksilver och kvicksilverföreningar;

5) Kadmium och kadmiumföreningar;

6) Beständiga plaster och andra beständiga syntetiska material som kan flyta eller hålla sig svävande i havet och som allvarligt kan störa fiske eller sjöfart, minska skönhets- eller rekreativvärden eller störa annat legitimt utnyttjande av havet.

Bilaga II

1. Följande ämnen och material som kräver särskild uppmärksamhet är uppräknade för tillämpningen av artikel 6:

a) Arsenik, bly, koppar, zink och kemiska föreningar därav, cyanider, fluorider, biocider och derivat därav, som inte täcks av bestämmelserna i bilaga I;

b) Behållare, metallskrot, tjärliknande ämnen som kan sjunka till havsbotten och annat skrymmande avfall, som kan utgöra ett allvarligt hinder för fiske eller sjöfart;

c) Ämnen som, fastän inte giftiga, kan bli skadliga beroende på de kvantiteter i vilka de dumpas eller som till sin natur är sådana att de allvarligt minskar skönhets- och rekreativvärden;

2. De ämnen och material som uppräknas i punkt 1 (b) ovan bör alltid sänkas på djupt vatten;

3. När tillstånd eller godkännande utfärdas för dumpning av stora kvantiteter syror och basiska ämnen, bör uppmärksammas den eventuella förekomsten i detta avfall av de ämnen som uppräknas i punkt 1 ovan;

4. När det vid tillämpningen av bestämmelserna i bilaga II och III

deposit waste in deep water, this should be done only when the following two conditions are both fulfilled:

- a) that the depth is not less than 2000 metres,
- b) that the distance from the nearest land is not less than 150 nautical miles.

anses nödvändigt att sänka avfall på djupt vatten, bör detta företas bara om följande två villkor båda är uppfyllda:

- a) att djupet inte är mindre än 2 000 meter;
- b) att avståndet till närmaste land inte är mindre än 150 nautiska mil.

Annex III.

Provisions governing the issue of permits and approvals for the dumping of wastes at sea.

1. Characteristics of the waste

- a) Amount and composition;
- b) Amount of substances and materials to be deposited per day (per week, per month);
- c) Form in which it is presented for dumping, i.e. whether as a solid, sludge or liquid;
- d) Physical (especially solubility and specific gravity), chemical, biochemical (oxygen demand, nutrient production) and biological properties (presence of viruses, bacteria, yeasts, parasites, etc.);
- e) Toxicity;
- f) Persistence;
- g) Accumulation in biological materials or sediments;
- h) Chemical and physical changes of the waste after release, including possible formation of new compounds;
- i) Probability of production of taints reducing marketability of resources (fish, shellfish, etc.).

2. Characteristics of dumping site and method of deposit

- a) Geographical position, depth and distance from coast;
- b) Location in relation to living resources in adult or juvenile phases;

Bilaga III

Bestämmelser angående utfärdandet av tillstånd och godkännanden för avfallsdumpning i havet.

1. Avfallens egenskaper

- a) Mängd och sammansättning;
- b) Mängden av de ämnen och material som skall sänkas per dag (per vecka, per månad);
- c) Avfallens form, dvs. om det är fast, halvfast eller flytande;
- d) Fysiska egenskaper (speciellt löslighet och specifik vikt), kemiska och biokemiska egenskaper (syreförbrukning, innehåll av näringsämnen) samt biologiska egenskaper (förekomsten av virus, bakterier, jästsvampar, parasiter etc.);
- e) Giftighet;
- f) Beständighet;
- g) Anrikning i biologiskt material eller sediment;
- h) Avfallens kemiska och fysiska förändringar efter utsläppet, inkl. eventuell bildning av nya föreningar;
- i) Sannolikheten för förändringar som minskar möjligheterna att kommersiellt utnyttja havets resurser (fisk, skaldjur etc.).

2. Dumpningsplatsens läge och utsläppsmetoder

- a) Geografisk position, djup och avstånd från kusten;
- b) Lokalisering i förhållande till tillgångar i vuxet och juvenilt stadium;

c) Location in relation to amenity areas;

d) Methods of packing, if any;

e) Initial dilution achieved by proposed method of release;

f) Dispersal, horizontal transport and vertical mixing characteristics;

g) Existence and effects of current and previous discharges and dumping in the area (including accumulative effects).

3. *General considerations and conditions*

a) Interference with shipping, fishing, recreation, mineral extraction, desalination, fish and shellfish culture, areas of special scientific importance and other legitimate use of the sea;

b) In applying these principles the practical availability of alternative means of disposal or elimination will be taken into consideration.

c) Lokalisering i förhållande till rekreationsområden;

d) Eventuella förpackningsmetoder;

e) Den omedelbara utspädning som kan uppnås med den föreslagna utsläppsmetoden;

f) Spridning, horisontell rörelsenägenhet och vertikala blandningsegenskaper;

g) Förekomsten och verkningarna av aktuella och tidigare utsläpp och dumpningar i området (inkl. ackumulativa verkningar).

3. *Allmänna bedömningar och villkor*

a) Störningar för sjöfart, fiske, rekreation, mineralutvinning, avsaltning, fiske och skaldjursodlingar, områden av speciellt vetenskaplig betydelse och annat legitimt utnyttjande av havet;

b) Vid tillämpningen av dessa principer skall hänsyn tagas till den praktiska förefintligheten av andra förstörings- eller kvittblivningssätt.